

Projekt: **Mezinárodní spolupráce v komunitním plánování sociálních služeb**
Aktivita: **Studijní cesta do Newcastle upon Tyne**

Termín: **12. – 16. října 2009**

Místo konání: **Newcastle upon Tyne, Velká Británie**

V rámci realizace projektu mezinárodní spolupráce v komunitním plánování sociálních služeb se v říjnu 2009 uskutečnila zahraniční studijní cesta do partnerského města Newcastle upon Tyne, jejímž cílem bylo poznání britského systému sociálních služeb, sdílení příkladů dobré praxe v oblasti poskytování sociálních služeb a plánování rozvoje sociálních služeb v konkrétním regionu. Studijní cesty se zúčastnili zástupci realizátora projektu, partnerských obcí, partnerských organizací poskytujících sociální služby a zástupci uživatelů sociálních služeb, kteří se podílejí na realizaci procesu komunitního plánování prací v pracovních skupinách.

Newcastle upon Tyne má ve svém správním obvodu cca 0,5 mil. obyvatel. Samotné město Newcastle upon Tyne má cca 250 tis. obyvatel a je rozděleno do více správních obvodů, které mají své vlastní samosprávné orgány. Region byl a je průmyslově vyspělý, což mělo výrazný vliv na tvář města a na život jeho obyvatel. V současné době pokračuje snaha o přebudování průmyslového města na město, ve kterém se dobře žije.

V současné době, podobně jako v ČR, prochází systém sociálních služeb ve Velké Británii změnou, která je iniciovaná centrální vládou. Tato změna spočívá především ve změně v přístupu ke klientům, který je charakteristický posunem od péče k podpoře. Prioritní je tedy samostatnost a motivace k samostatnosti klienta narozdíl od předchozího přístupu, kdy prioritní byla péče a zabezpečení.

Za stěžejní a inspirativní považují především způsob (postup) práce s klientem – uživatelem nebo potenciálním uživatelem sociálních služeb a také to, že se stává středobodem práce klient, nikoli systém, úřad nebo poskytovatel. V Newcastle jsme se mohli blíže seznámit především s prací se třemi cílovými skupinami. Jednalo se o osoby bez přístřeší nebo osoby ohrožené bezdomovectvím, osoby s mentálním či psychickým handicapem a seniory. V Newcastle upon Tyne je navíc početná skupina přistěhovalců z rozvojových zemí, kteří také patří mezi osoby ohrožené sociálním vyloučením.

Systém práce s cílovou skupinou, tedy s osobami z cílové skupiny, spočívá především v centralizovaném vstupu do systému a v následné specializované a práci s individuálním přístupem v jednotlivých menších zařízeních poskytujících sociální služby. Vstup do systému spočívá v práci úředníků – sociálních pracovníků úřadu a nebo v práci centrální agentury, jako je tomu například u bezdomovectví, kdy je řídicím orgánem problematiky Agentura bydlení. Ti posoudí celkovou situaci žadatele (bodová škála určí rozpočet na klienta), včetně jeho financí a rodinných vztahů. Následně s klientem vyjednájí řešení jeho situace včetně finanční otázky, tedy kolik si klient bude případně připlácet. V případě, že je třeba situaci řešit s pomocí poskytovatelů služeb, je to klientovi nabídnuto. Poskytovatel služby/úředník z Agentury/úředník z Civic Center poskytující služby klientům (obdobu městských úřadů v ČR) s klientem vypracovává individuální plán, který je průběžně vyhodnocován.

Osoby bez přístřeší a osoby ohrožené bezdomovectvím

Podobně jako v ČR se ve VB do problémů s bydlením dostávají sociálně méně přizpůsobiví lidé, lidé po rozpadu rodiny – rozvodu, lidé s problémy s drogami a s alkoholem, s domácím násilím. Kategorie jednotlivých skupin jsou tedy podobné jako u nás. Na rozdíl od ČR je v Newcastle upon Tyne pestřejší složení poskytovatelů. Jedná se převážně o relativně malá zařízení, která jsou úzce zaměřena na určitý segment cílové skupiny. Tím, že jsou služby nejen papírově, ale také fyzicky oddělené, vzniká možnost posunu jednotlivých klientů. To má vliv na jejich motivovanost (posun je viditelný – fyzicky). Rozdělení jednotlivých služeb na šestiměsíční a nebo dvouleté umožňuje úřadům a klientům výběr z jednotlivých úrovní, podle aktuální situace klienta.

Pozitivním jevem u jednotlivých poskytovatelů je skutečnost, že o možnosti pracovat v sociálních službách se rozhoduje zejména na základě osobních kvalit, nikoli na základě absolvovaného vzdělání. Proto u jednotlivých poskytovatelů nepůsobí sociální pracovníci, ale je, podobně jako v ČR, povinné celoživotní vzdělávání, které je stanoveno standardy kvality sociálních služeb. Klienti jsou také zapojováni do práce v organizaci (recepce, úklid, administrativa). Tím je podporována jejich samostatnost a spoluodpovědnost. Velká část práce s cílovou skupinou spočívá také ve vzdělávání a v podpoře uměleckých aktivit či kultury.

Většina zařízení, které jsme navštívili a v nichž byly poskytovány služby osobám bez přístřeší, byly vybaveny oproti našim zvyklostem nadstandardně – TV, koberce, sprcha a záchod na jednolůžkovém pokoji. Velká část pokojů v navštívených zařízeních byla jednolůžková.

Senioři a osoby se zdravotním postižením

U cílových skupin senioři a osoby se zdravotním postižením existuje, podobně jako u osob bez přístřeší, celá škála služeb pobytových, ambulantních i terénních. Pokud chce senior, aby mu byly poskytovány sociální služby, má několik možností, které se odvíjí od jeho finanční situace a od potřeb, které by měly být sociálními službami uspokojovány. Pokud si senior platil „dobré“ sociální či zdravotní pojištění, má možnost využívat služeb dražších, soukromých poskytovatelů služeb. Pokud peníze nemá, sociální pracovník úřadu posoudí celkovou situaci, zejména zdravotní stav, rodinnou situaci, potřebu bezbariérovosti a finanční situaci. Podle toho doporučí sociální pracovník klientovi druh služeb a vypočítá, jakým dílem se na službě bude podílet klient. Poskytovatel služeb/úředník pak opět vypracovává společně s klientem jeho individuální plán péče, který v co možná největší míře obsahuje prvky podpory samostatnosti a pobytu v přirozeném prostředí.

Zapojení komunity

Zajímavé na práci organizací poskytujících sociální služby bylo propojení jejich programů a aktivit s životem komunity, tedy obvykle obyvatel blízkého okolí. Poskytovatelé sociálních služeb nemají omezenou činnost jen na sociální služby. Jsou zapojeni do oblastí vzdělávání, zájmového vzdělávání, realizují kulturní aktivity – od pořádání výstav výtvarných děl po provozování malé rozhlasové stanice. Lidé z blízké komunity bývají zapojeni do práce organizací jako dobrovolníci. Dobrovolnou práci odvádí pro komunitu také klienti služeb.

Nutno podotknout, že pro propojení s komunitou má velká část poskytovatelů dobré podmínky. V zařízeních poskytujících sociální služby, která jsou relativně malá, byly prostory, které umožňovaly setkávání. Zařízení byla ve velmi dobrém technickém stavu a po vizuální stránce obvykle jen málo opotřebovaná. V žádném zařízení nebyl cítit nepříjemný zápach (kromě zápachu podlahy z PVC v jednom ze zařízení). Na chodbách i v místnostech ve většině z navštívených organizací byly koberce. Prostředí budov, kde byly poskytovány služby, působilo obvykle velmi přátelsky.

Plánování sociálních služeb

Služby jednotlivých organizací jsou od veřejné správy nakupovány, to znamená, že probíhá neustálé vyjednávání mezi poskytovateli a veřejnou správou. Pokud má služba dostatek

Projekt Mezinárodní spolupráce v komunitním plánování sociálních služeb je financován z prostředků Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu České republiky.

klientů a zároveň služby odpovídají stanoveným standardům, je finančně zajištěna. Na druhou stranu systém sociálních služeb v Newcastle upon Tyne vyvolával dojem, že pro veřejnou správu není podstatné, jestli existuje nebo neexistuje či zanikne nebo nezanikne nějaká soukromá organizace. Podstatné je, zda je klientovi poskytována přiměřená a kvalitní podpora. Veřejná správa se ve velké míře podílí na financování provozu i investic. Proto také má vliv na kvalitu služeb i na provádění investic, které po právu kontroluje. Veřejnou správu je kontrolováno i dodržování standardů poskytování služeb v jednotlivých zařízeních.

Zamyšlení nad přenosem dobré praxe do ČR

Zajímavým směrem uvažování by mohl být nákup služeb veřejnou správou pro jednotlivé klienty, který by eliminoval úvahy o efektivitě či neefektivitě služeb, protože by byl závislý především na využívání služeb klienty a na kapacitě poskytovatelů.

Další věcí, kterou bohužel není možné nyní změnit kvůli Zákonu č. 108/2006 Sb. o sociálních službách, je to, že v ČR je narozdíl od VB upřednostňováno formální vzdělání před dalším profesním vzděláváním a skutečným zájmem potenciálního zaměstnance pracovat s konkrétní cílovou skupinou v daném zařízení sociálních služeb. Osoba, která nemá formální vzdělání, nemůže v ČR pracovat u poskytovatele sociálních služeb na určitých pozicích, které jsou vyžadované při udělení akreditace poskytovateli. Stálo by za zamyšlení, zda je vzdělání vždy nutnou podmínkou pro zajištění kvality služeb uživateli.

Bylo by dobré, kdyby si potřebná osoba v ČR mohla více vybírat mezi jednotlivými typy a úrovněmi služeb. Kvůli zákonu o sociálních službách musí být všechny organizace, které pracují s cílovými skupinami, zaregistrovány jako poskytovatelé sociálních služeb. To znamená, že musí nejen poskytovat služby, které jsou do jisté míry předem definované, ale musí také splnit podmínky, například personální obsazení, které do značné míry ovlivňuje efektivitu - zdražuje služby. Přitom není zřejmé, zda na splnění požadavků úřadů dostane poskytovatel také odpovídající množství peněz. Právo státu kontrolovat kvalitu služeb je tedy z morálního hlediska zpochybnitelné.

Zákon by v ČR neměl bránit vzniku malých efektivních organizací, které by byly substitucí oficiálním dotovaným poskytovatelům. Případně by mělo být uplatňování standardů sociálních služeb méně formální záležitostí a mělo by více sledovat praktickou ochranu zájmů klientů a osob poskytujících služby. Méně úsilí a kapacit věnovat na formální plnění standardů a více se věnovat rozvoji infrastruktury, marketingu, vybavení, vzdělávání, fakultativním službám a dalším nutným věcem přínosným pro kvalitu života uživatelů a pracovníků služeb.

I ve Střednědobém plánu rozvoje sociálních služeb ve Zlínském kraji je specifickým cílem budování komplexů sociálních služeb ve smyslu jejich provázanosti a návaznosti. Ve VB bylo možno vysledovat, že jednotlivé organizace se zaměřují na úzký segment cílové skupiny nebo aktivit pro cílovou skupinu. Laicky řešeno, dělají to, co umí nejlépe, tedy specializují se. Dalším z možných směrů uvažování v procesu plánování služeb je právě taková specializace a návaznost služeb – předávání si klienta podle potřeb klienta. Zatím pociťujeme spíše snahu jednotlivých organizací zajišťovat klientům komplexní služby a nepředávat je nikam dál. To je obhajitelné ve venkovských oblastech, kde nikdo jiný služby nezajistí, nikoli však na Otrokovicích či ve Zlíně a okolí, kde je různých služeb dostatek.

Důležitou inspirací pro debatu o využívání příspěvků na péči v ČR je ta skutečnost, že klient si ve VB může z jemu vypočítaného příspěvku vyjednat a nakoupit jakoukoli službu nebo zajistit pomoc rodiny. Musí být ale vždy připraven na to, že využití příspěvku si musí vyjednat se sociálním pracovníkem úřadu a musí být schopen prokázat jeho využití. To ale v žádném případě neznamená automatický návrat veřejných financí poskytovatelům sociálních služeb. Znamená to, že klient dostane finance na to, co zlepší kvalitu jeho života a co podpoří jeho „návrat do společnosti“ (a nejen z hlediska sociálních služeb, ale celkově včetně vzdělávání, dopravy, kultury, bydlení).

V ČR se vede falešná debata o tom, že klienti si nenakupují služby a jsou kvůli tomu ohroženi poskytovatelé sociálních služeb i státní rozpočet. Z této debaty se až nebezpečně často vytrácí ta skutečnost, že se jedná o zákonem stanovený příspěvek na péči, který je stanoven podle míry potřeb zdravotně postižených lidí (třebaže systém posuzování má také kritizované slabiny). Nejedná se tedy o příspěvek pro organizace. Místo velmi neetického obviňování příjemců příspěvku na péči a jejich rodinných příslušníků by se měli poskytovatelé a veřejná správa zaměřit na systémové řešení nové situace, které by umožnilo mít dostupné služby s přiměřenými kapacitami a s přiměřenými náklady, které by poskytovaly služby ve vhodných prostorách v dostatečné kvalitě.

Poučením závěrečným je, že ve všem, co se týká sociálních služeb, je třeba myslet na potřeby lidí ohrožených sociálním vyloučením a dávat jejich postavení na první místo. To ovšem nesmí znamenat bezmeznou péči, která může znamenat vytvoření závislosti klienta na službě. Je třeba o systému sociálních služeb průběžně vyjednávat. Tak je možné dosáhnout pochopení, spolupráce a zlepšení systému.

Program studijní cesty do Newcastle upon Tyne

Datum	Čas	Činnost/odvětví	Organizace	Popis	Místo / Adresa
Pondělí 12.10.2009	13:45 – 16:30	Formální přivítání		Občerstvení, prezentace, setkání a seznámení se	Mansion House Fernwood Rd, Jesmond, Newcastle upon Tyne, NE2 1TJ
Úterý 13.10.2009	10:00 - 11:30	Starší lidé a zvláštní péče	Anchor	Exkurze, otázky a odpovědi	Parkview Grange , Yatesbury Avenue, Blakelaw, Newcastle upon Tyne, Tyne and Wear, NE5 3TD
	13:30 - 14:30	Mladí lidé ohrožení delikvencí	Stonham	Exkurze, otázky a odpovědi	Tyneside Foyer , 114 Westgate Road, Newcastle Upon Tyne
	15:00 - 16:00 (skupina č. 1)	Duševní zdraví	Mental Health Matters	Exkurze, otázky a odpovědi	Newcastle Clubhouse , 64 Wingrove Road, Fenham, Newcastle Upon Tyne, NE4 9BR
	15:00 - 16:00 (skupina č. 2)	Duševní zdraví	Mental Health Matters	Exkurze, otázky a odpovědi	Tom Carpenter Centre , Sunco House, 5 Carliol Square, Newcastle Upon Tyne, NE1 6UF
Středa 14.10.2009	10:00 – 11:00	Bezdomovectví	Tyneside Cyrenians	Exkurze, otázky a odpovědi	Virginia House , Georges Road, Newcastle Upon Tyne, NE4 7NQ
	11:30 – 13:30	Bezdomovectví	Crisis	Exkurze, otázky a odpovědi	Crisis Skylight Newcastle City House, 1-3 City Road, Newcastle Upon Tyne, NE1 2AF
	14:00 – 15:00	Starší lidé	Connie Lewcock	Exkurze, otázky a odpovědi	Connie Lewcock Resource Centre , West Denton Road, Lemington, Newcastle upon Tyne, NE15 7LQ
	15:30 – 16:30	Bezdomovectví, podporované bydlení pro muže	SVP (New Bridges)	Exkurze, otázky a odpovědi	Matt Talbot House , Blackfriars Care Centre, New Bridge Street, Newcastle Upon Tyne, NE1 2QT
Čtvrtek 15.10.2009	14:30 – 16:30	Setkání za účelem shrnutí		Neformální diskuze s poskytovateli a úředníky shrnující zážitky z exkurzí	Civic Centre , Committee Rooms, Barras Bridge, Newcastle Upon Tyne, NE1 8QN
Pátek 16.10.2009	8:00	Odjezd z hotelu na letiště			

Pondělí 12.10.2009

Uvítání a prezentace zástupců města Newcastle upon Tyne na radnici **Mansion House** (zleva: Rachel Baillie, vedoucí odboru služeb pro dospělé, radní Gitta Faulkner, radní Liz Langfield a starostka Brenda Hindmarsh)

(představení účastníků cesty – zástupců obcí a organizací)

Úterý 13.10.2009

Parkview Grange – zařízení pro seniory (obdoba domů s pečovatelskou službou v ČR)

Cílová skupina: lidé nad 55 let

Kapacita: 11x jednolůžkový pokoj, 33x dvoulůžkový pokoj. Počet zaměstnanců v přímé péči: 5 dopoledne, 3 odpoledne, 1 v noci. Péče a ubytování poskytována 24 denně, 7 dnů v týdnu. Úhrada: od 233 liber za měsíc (výše úhrady je spojena s množstvím odebíraných služeb). Nově ubytovaní si mohou vzít do zařízení i psa nebo kočku. Je možný i krátkodobý příbuzného s ubytovaným klientem. Zájemci o pobyt v zařízení jsou posuzováni individuálně – sejdou-li se dva zájemci o přijetí, kteří potřebují stejnou úroveň péče, rozhoduje o přijetí či nepřijetí to, zda mají či nemají rodinu v blízkosti bydliště, zda bydlí v patře nebo v přízemí apod., je tedy posuzováno, který z žadatelů má nevýhodnější podmínky a potřebuje, aby mu byla péče poskytnuta v daném zařízení.

(zprava: vrchní sestra, ředitelka)

Tyneside Foyer – zařízení pro mladé lidi bez domova (nejblíže tomuto typu v ČR je dům na půl cesty). Jde o zařízení pro mladistvé od 16 do 25 let, kteří vycházejí z domova dětí nebo kteří mají neuspokojivé rodinné zázemí. Délka pobytu: max. 2 roky. Po uplynutí této doby by se měli mladí lidé osamostatnit a případně s podporou terénního pracovníka se zařadit do

Projekt Mezinárodní spolupráce v komunitním plánování sociálních služeb je financován z prostředků Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu České republiky.

běžného života. Zařízení poskytuje bydlení, pomoc a podporu, umožňuje dodělat si vzdělání, naučit se činnostem potřebným pro běžný život (vaření, praní apod.). Kapacita: v době naší návštěvy 63 klientů; oficiální kapacita je 43 jednolůžkových pokojů. Pokoje jsou vybaveny koupelnou, kuchyňku sdílí 4-5 klientů dohromady (kuchyňky na patře); 6 pokojů a 3 kuchyňky jsou bezbariérové. Mnoho klientů v zařízení má problém s alkoholem či drogami. Pokud nedodržují řád a podmínky pobytu, je jim dána 30 denní výpovědní lhůta. Jestliže během této doby nezmění svůj přístup, jsou ze zařízení vypovězeni bez možnosti vrátit se do něj, resp. bez možnosti vrátit se na tuto úroveň poskytovaných služeb. Mohou tedy využívat služby pro lidi bez domova, pro osoby drogově závislé apod.

Počet zaměstnanců: 16 pracovníků v přímé péči, 9 školících pracovníků, technický personál. Zařízení obdrželo dotaci milion liber, za něž bude rekonstruovat a modernizovat vybavení kuchyněk a pokojů.

Newcastle Clubhouse – denní centrum pro duševně nemocné

Zařízení je otevřeno od pondělí do pátku, od 9:00 do 16:30 hod. Jde o komunitní služby, jejímž klientům je poskytována podpora a pomoc od zaměstnanců i ostatních klientů služby. Zaměřují se na podporu vzdělávání, zaměstnání a umožňují klientům realizovat se v uměleckých činnostech – hudba, malování, drama. Nabízejí i počítačové kurzy. Zařízení je součástí běžné zástavby cca 10 min. od centra Newcastleu, není bezbariérové.

(vlevo vedoucí zařízení)

Projekt Mezinárodní spolupráce v komunitním plánování sociálních služeb je financován z prostředků Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu České republiky.

Tom Carpenter Centre – denní centrum pro duševně nemocné

Zařízení má 3 zaměstnance, z toho 2 na plný úvazek. Cílová skupina: kdokoli s jakýmkoli problémem v oblasti duševního zdraví, musí jít o občana Newcastlu. Mohou sem přijít muži i ženy, max. kapacita je 40 osob. Financování: polovina z fondu města, polovina od regionální vlády (obdobu kraje v ČR). Zařízení je otevřeno po celý rok krom 1. ledna, od 9:00 do 18:00 hod. Činnosti plánují pracovníci zařízení společně s klienty na každý měsíc dopředu – aktivity odpovídají zájmu klientů (malování, práce na PC, hra na hudební nástroj, výlety apod.). Klienti si také sami sestavují jídelníček a jídlo si pak sami připravují, pokud chtějí, nebo jej připravuje profesionál (klient s kuchařským vzděláním).

Středa 14.10.2009

Virginia House – pobytové služby pro lidi bez domova s možností rekvalifikace. Délka pobytu: půl roku až 2 roky. Zařízení v současné době přijímá muže i ženy, uvažují o přijímání párů. Kapacita: 19 pokojů, 31 klientů. Klienti se podílejí na chodu zařízení (jsou na recepci, zvedají telefony apod.). V březnu 2009 prošla budova zařízení rozsáhlou rekonstrukcí. Pomáhali při ní 4 klienti, z čehož dva získali následně u dané stavební firmy zaměstnání. Zařízení má i nahrávací studio, zkušebnu, posilovnu, místnost pro masáže, počítačovou učebnu, skleník. Toto vybavení využívají jak klienti pro rekvalifikace (na D.J. – „dýdžeje“, maséra, zahradníka apod.) nebo pro hledání práce (internet s aktuální nabídkou volných pracovních míst). Dané vybavení umožňuje také navázat úzký kontakt s okolní komunitou – obyvateli přilehlého sídliště, kteří využívají toto zázemí - posilovna, nahrávací studio, zkušebna vybavená hudebními nástroji, to vše je přístupno i veřejnosti (zkouší zde kapely z okolí nebo odtud vysílá místní rádio). Výsledky práce klientů jsou taktéž využívány – vypěstovaná zelenina je prodávána do okolních restaurací. Každý klient má individuální plán rozvoje. Každý zaměstnanec má na starosti 3-4 klienty, s nimiž sleduje plnění jejich plánu. Zařízení má 5 zaměstnanců, z čehož jsou 3 „trenéři“ (vedou klienty při naplňování plánu) a 2 „ostatní“ pracovníci.

(uprostřed vedoucí zařízení)

Projekt Mezinárodní spolupráce v komunitním plánování sociálních služeb je financován z prostředků Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu České republiky.

Crysis Skylight – zařízení pro osoby bez domova a lidi ohrožené bezdomovectvím, migranty, ale i kohokoli z „běžných“ občanů. Zařízení se specializuje na rekvalifikační kurzy, ale i kurzy, které mají napomoci zvýšení sebevědomí, rozvoji osobnosti (tanec, malířství, sochařství, zpěv, hra na hudební nástroj, jóga, meditace, fotbal), nebo získání jazykových znalostí (pro imigranty, než dostanou povolení k pobytu – v té době totiž nemohou navštěvovat žádné jiné oficiální kurzy, krom těchto) či počítačových dovedností (kurzy práce na PC). Zařízení je spojeno s kavárnou Skylight, kde obsluhují klienti, resp. „členové“, jak zde uživatele nazývají.

Příklad spolupráce s jedním z členů: muže, který se stal po rozvodu bezdomovcem, motivovali k rekvalifikaci, ale i zvýšení sebevědomí prostřednictvím některého z uměleckých kurzů. Po absolvování mu pomohli najít si bydlení a dali mu šek na 2500 liber, který mu má napomoci rozjet vlastní podnikání.

Počet zaměstnanců je minimální (je pro ně výhodnější zaměstnávat externisty např. na 2 hod. týdně než zaměstnance na plný úvazek). Spolupracuje s nimi i řada dobrovolníků, kteří vedou jednotlivé kurzy.

Na vánoce pořádají akce, kdy se klienti-členové setkají s dětmi z dětského domova a předávají jim dárky. V budově je i místnost pro opravu kol, která prodávají.

Pořádají i výstavy a draží svá umělecká díla (výsledky práce na workshopech). Vydražené peníze si mohou klienti ponechat.

Existuje zde velká propojenost s komunitou – nerozlišují a často ani nepoznají, kdo z účastníků kurzů je osobou bez domova, ohroženou bezdomovectvím nebo člověkem bez těchto problémů.

Financování: převážně z darů, z příspěvků města, z pronájmu pokojů, z příjmů kavárny.

Projekt Mezinárodní spolupráce v komunitním plánování sociálních služeb je financován z prostředků Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu České republiky.

Connie Lewcock Resource Centre

Zařízení poskytuje tři typy služeb, pro něž je vyčleněn určitý počet lůžek (tato lůžka nelze použít pro jiný typ služby, a tak se může stát a stává se, že některá jsou obsazena stále a poptávka převyšuje nabídku a jiná jsou volná).

1. lůžka pro krátkodobý pobyt (obdoba odlehčovacích služeb)
2. lůžka pro krizový pobyt (možnost ubytovat klienta na krátkou dobu téměř okamžitě)
3. lůžka pro rehabilitaci po dlouhodobém pobytu v nemocnici nebo po déletrvajícím domácím léčení (smyslem je pomoci klientovi nabýt zpět soběstačnost v co největší míře, aby byl klient co nejméně závislý na cizí péči a sociálních službách)

Pokud není zařízení schopno uspokojit požadavek klienta kvůli naplněnosti kapacity daného typu služby, snaží se mu zajistit podobnou péči v domácím prostředí pomocí městské pečovatelské služby.

Zařízení je zřizováno městem.

Provázanost s okolní komunitou je znatelná zejména díky poskytování rehabilitačních služeb pro veřejnost. Tyto služby jsou pro zájemce zdarma, neboť jsou hrazeny zdravotní pojišťovnou.

Vytíženost: 300 – 400 klientů za rok.

Úhrada: cca 70 liber/týden včetně jídla.

Délka pobytu: 1 den až 16 týdnů

Cílová skupina: lidé nad 65 let (ti, kteří nepotřebují lékařskou péči). Mladší klienti jsou přijímáni jen po dohodě s vedením zařízení a po přijetí faktu, že nebudou mít společníky svého věku.

Matt Talbot House – církevní zařízení pobytového typu pro osoby bez přístřeší

Zařízení prošlo rozsáhlou rekonstrukcí, která je znatelná zvláště ve vybavení pokojů a společných prostor, které působí nadstandardním dojmem. Zařízení poskytuje ubytování v 6 apartmánech se sociálním zařízením a malou kuchyňkou a v 5 pokojích se společnou kuchyňkou. K dispozici jsou klientům i dvě společenské místnosti s knihovnou a kulečnickem. Služby jsou poskytovány mužům bez domova ve věku 30-64 let.

Délka pobytu: max. 2 roky.

Důležité je dodržování řádu zařízení, jinak je klient ze zařízení vyloučen.

Zařízení je umístěno v komplexu budov, které slouží také jako společenské centrum pro místní komunitu – součástí je např. velký sál, který je využíváný pro plesy a taneční zábavy.

Projekt Mezinárodní spolupráce v komunitním plánování sociálních služeb je financován z prostředků Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu České republiky.

Čtvrtek 15.10.2009

Civic Centre – obdoba městského úřadu. Na jednom místě je uživateli-„zákazníkovi“ poskytnuto komplexní poradenství a jsou stanoveny a vyhledány služby, které pomohou uspokojit jeho individuální potřeby.

V současné době je zaváděn systém, který se podobá poskytování příspěvku na péči v ČR. S klientem je sestaven individuální plán péče, jsou mu poskytnuty příslušné finance a je sledováno, zda klient tento plán naplňuje a finanční prostředky využívá předem stanoveným způsobem či nikoli.

V Civic Centre se setkali všichni účastníci cesty se zástupci samosprávy, kteří mají na starosti poskytování sociálních služeb, tvorbu individuálního plánu a práci s klienty. Na otázky účastníků cesty odpovídali i přizvaní zástupci jednotlivých organizací poskytujících sociální služby v Newcastle upon Tyne.

